

opusdei.org

Prelaadi kiri (august 2013)

Piiskop Echevarria tänab Jumalat, et on tunnustatud imed, mis on toimunud õndsas Johannes Paulus II ja Jumala sulase Alvaro del Portillo eestkostel, ning ta jätkab oma Usu aasta katehheesi.

22.08.2013

Armsaimad: hoidku Jumal minu tütreid ja poegi!

Augustikuus suunduvad meie mõtted automaatselt Ema poole, kes on meie

kalleim aare ja eeskuju. Pöördugem eriti neil nädalatel õndsaima Neitsi Maarja poole, et ta meilt Pühima Kolmainsuse abil puhast elu nõuaks, mis tähendab läbikäimist tõega, kes on Jumal, mis muudab kõik lihtsamaks ning meist puhta südamega mehed ja naised teeb, kes – tahan veelkord korrata – on Jumalale väga ustavad, sest nii oleme rohkem Kirik ja rohkem Opus Dei.

Ma kirjutan teile Brasiiliast, kus maailma noorte päevad just äsja lõppesid. Need olid vaimselt väga intensiivsed päevad Püha Isa läheduses, koos piiskoppidega, preestritega ja miljonite usklikega, kes Rio de Janeirosse saabusid. Ma tõin teie töö ja teie palved Jumala ette palvega, et nii meis kui meie sõprades ja tuttavates rikkalikult vaimulikud ja inimlikud viljad kasvaksid ja et jumalik seeme, mida Püha Vaim paljudesse südamesse

heitis, avaldaks mõju Kirikule ja kogu maailmale.

Eelmisel kuul tegi Jumal meile palju kingitusi. Kõigepealt ilmus Entsüklika *Lumen fidei* , millega Paavst Frantsiskus lõpetas Benediktuse poolt alustatud Triloogia teoloogilistest voorustest. Ma soovitan teil seda rahulikult vaadelda, et oma mõistust valgustada, et tekiks palju häid kavatsusi uusevangeliseerimise valdkonnas.

5. juulil, samal päeval, kui Entsüklika avaldati, tegi Paavst teatavaks ka Don Alvaro eestkostel sündinud ime tunnustamise, mis avab ukSED tema õndsaks kuulutamiseks, ning samuti ka imed, mis olid vajalikud Johannes Paulus II pühakskuulutamiseks. Mul on väga hea meel, et nende mõlema paavstliku otsuse kuupäevad kokku langesid, sest ma näen selles sama vaimset lainepikkust, mis suure

Paavsti ja minu armsa eelkäija vahel valitses.

Entsüklikas meenutab Paavst, et usk Kristusesse ja kõigesse, mida ta on avaldanud, on Apostlite ajast peale samaks jäänud. **Kuidas on see**

võimalik? Kuidas saame me kindlad olla ja aastatuhandeid hiljem "õige Jeesuse" ära tunda?

[1] . Õige vastus sellele küsimusele

on: Kiriku kaudu. **Kirik, nagu iga perekond, annab oma pärandit lastele edasi. Kuidas on võimalik seda teostada nii, et midagi**

kaduma ei läheks ja üha enam oleks võimalik usupärandisse süveneda? Kiriku kaudu, Püha

Vaimu abiga teostatud apostelliku pärimusega. [2] .

See aktuaalne edasiandmise viis, mis iial ei lõpe, on kättesaadav eelkõige Usutunnistuses ja teistes õpetusameti dokumentides, mida usuõpetus levitab; seepärast püüdkem neil

kuudel rohkem *Katoliku Kiriku Katekismuse* või *Kompendiumi* .

Oleme rõõmsad, et meie usk tuleb nähtavale ka pühakute elus, keda me liturgilise aasta jooksul kohtame. See, et armsa Alvaro eestkoste imeks on tunnistatud, on meile edasiseks tõukeks, et Opus Dei vaimsust ellu viia, ***mis on vana, nagu***

Evangeelium ja nagu Evangeelium uus [3] : pühadusele pürgimine igapäevase elu kaudu. Jumal usaldas selle püha Josemariale, pannes selle temale ja paljudele teistele inimestele südamele. Kui uudis teatavaks sai, soovitasin ma teile, et me kõik Don Alvaro pühast vastusest oma järeldused teeksime – see on tema truudus Jumala, Kiriku ja Paavsti vastu, täielik üksmeel Opus Dei vaimsusega, mille ta sai püha Josemarialt ja mille ta meile muutmatul kujul edastas.

Nüüd sooviksin ma peatuda veel ühel Kirikule iseloomulikul joonel:

see on pühadus. Selleks, et täita meid rõõmuga sellest tegelikkusest, vihjas Benediktus XVI. asjaolule, et käesoleval «Usu aastal on väga oluline, aasta jooksul meie usu ajalugu läbi käia, mis käsitab lõputut pühaduse ja patu läbipõimumise saladust» [4] . Mõeldes Kiriku pühadusele, mis oma õpetusega, oma suundadega, on nii paljusid oma tütreid ja poegi juhatanud, kasvab üha enam meie tänutunne kolmekordselt püha Jumala vastu, kes on kõige pühaduse allikas, ning teadmine, et saame osa Pühima Kolmainsuse armastusest meie vastu. Kuidas me suhtleme iga jumaliku persooniga? Kas me tunneme vajadust neid vastavalt nende eripäradele armastada?

Vatikani II Kirikukogu räägib Kiriku olemusest ning toob välja kolm aspekti, milles väljendub selle saladus erakordsel viisil. See on Jumalarahvas, Müstiline Ihu, Püha

Vaimu tempel; need aspektid avalduvad väga ilmekalt *Katoliku Kiriku Katekismuses* [5] . Igaühes neist lööb särama pühadusele iseloomulik tunnus, nagu ka muud iseloomulikud jooned, mille tõttu Kirik kõigist teistest grupeeringutest erineb.

Mõiste *Jumala rahvas* viitab Vanale Testamendile. Jahve valis ära Iisraeli, kui oma erilise rahva, kui Jumala rahva kuulutamise ja ennetamise, mille Kristus Ristiohvri kaudu pidi lunastama. *Teie aga olete „valitud sugu, kuninglik preesterkond, püha rahvas, omandarahvas, et te kuulutaksite tema kiidetavust”, kes teid on kutsunud pimedusest oma imelisse valgusse.* [6] . ***Gens sancta , püha rahvas, mis koosneb armetutest olenditest. See näiline vastuolu iseloomustab ühte Kiriku saladuse aspekti. Kirik on jumalik, kuid samal ajal inimlik, sest see koosneb inimestest ja meie***

***inimesed teeme vigu: omnes
hómines terra et cinis (Ecclo 17,
31), kõik me oleme tuhk ja tolmu.
[7] .***

See reaalsus peaks äratama meis
kahetsust, armastuse valu ning
meeleparandust, kuid mitte kunagi
arastumist ega pessimismi. Ärgem
unustagem, et Kirik sarnaneb
põlluga, kus kasvavad koos vili ja
umbrohi. Samuti sarnaneb Kirik
kalavõrgule, kuhu on kogunenud igat
sorti kalu, häid ja halbu, mis alles
aegade lõpul ära sorteeritakse [8] .

Vaadelgem samal ajal, et juba praegu
on maapeal hea võimsam kui kuri,
arm on tugevam kui patt, isegi siis,
kui selle mõju alati nähtav ei ole.

***Lugematu hulga inimeste isiklik
pühadus ei kujuta endast – ei nüüd
ega varem – midagi teatraalset.***

***Sageli ei märka me tavalisi
lihtsaid, kuid pühasi inimesi, kes
meie kõrval elavad ja töötavad.***

Maine pilk peatub pigem patul ja

***truudusetusel: need on
sensatsioonilised asjad [9] . Jumal
soovis, et tema tütred ja pojad Opus
Deis ja teised kristlased kõigile
maailma inimestele meelde
tuletaksid, et nad on saanud **selle
pühaduse kutsumuse ja peavad
pingutama, et sellele armule
vastata ja isiklikult pühad olla**
[10] .***

Kirik on *Kristuse müstiline ihu*.
«Issand Jeesus Kristus võimaldab
oma Kirikul ennast Sakramentide
kujul vastu võtta, mis lähtuvad tema
jumalikust täiusest. Nende kaudu
saavad Kiriku liikmed tema surma ja
Püha Vaimu armus ülestõusmise
saladuse osalisiks, mis elu ja lõudu
annab» [11] .

Kirik «on püha ka siis, kui selle
keskel patuseid inimesi leidub; see ei
ela mingit muud elu kui elu armust.
Kiriku liikmed pühitsevad ennast
seal, kus nad tegutsevad, kui nad aga

selle elu saatuse hooleks jätavad, langevad nad pattu ja segadusse, kuid seda pidurdab siis Kiriku pühaduse kiirgus. Seepärast Kirik kannatab ja suretab nende pattude eest. Ta on Kristuse Vere ja Püha Vaimu andide tõttu saanud selleks võimu, et oma poegi ja tütreid patusüüst jälle vabaks muuta» [12] .

See Ihu vihjab elavale tegelikkusele. Kirik ei ole karitatiivne, kultuuriline ega poliitiline ühing, vaid elav Ihu, mis ajaloo vältel pidevalt rändab ja tegutseb. (...) Samamoodi nagu kehas elumahl voolama peab, et see elus püsiks, peame me Jeesusel enestes tegutseda laskma, me peame laskma tema Sõnal end juhatada, ennast tema euhharistliku kohalolekuga toitma, hingestada laskma, tema armastusest ligimesearmastuseks jõudu ammutama. Ja seda alati ja igavesti! Armsad vennad ja õed —

kinnitas Püha Isa veelkord—, me tahame Jeesusega samastuda, teda usaldada, oma elu tema Evangeeliumi järgi korraldada; me tahame toituda igapäevasest palvest, Jumalasõna kuulamisest ja Sakramentide vastuvõtmisest [13] .

On ilmselge, et inimese ihu koosneb erinevatest organitest ja ihuliikmetest, mis kõik aju juhtimisel kogu organismi heaoluks oma funktsiooni täidavad. Seepärast on Jumala tahtmine, et ka Kirikus valitseb **mitmekesisus, erinevad ülesanded ja funktsioonid; kõik ei ole samasuguseks vormitud, vaid valitseb annete rikkus, mida Püha Vaim jagab.**Kuid ometi valitseb nende vahel koostöö ja ühtsus. **Kõik on seoses teistega ja kõik võtavad ühe terviku Ihu loomisest osa, mis on sügavalt Kristusega seotud [14] .** See ühtsus Kristusega kui Kiriku nähtamatu peaga, väljendub murdmatus ühtsuses

rooma Pontifeksi ning Piiskoppidega,
kes on ühtsuses Püha
Tooliga. Palvetagem iga päev nii,
nagu tegi seda püha Josemaria, kõigi
inimeste ühtsuse eest pühas Kirikus..

Juba ammustest aegadest on öeldud,
et Pühal Vaimul oli Kristuse Müstilise
Ihu rüpes eriline roll, mis annab
inimlikule ihule vaimu: ta annab elu,
elava ühtsuse ja võimaldab selle
levimist niikaua, kuni täiuseni, mida
Jumal Isa ootab. **Kirik ei ole asjade
ja huvide pundar, vaid Püha Vaimu
tempel, tempel, milles Jumal
tegutseb, tempel, milles igaüks
meist on Ristimise kingituse läbi
elavaks kiviks saanud. See
tähendab, et mitte keegi ei ole
Kirikus üleliigne (...). Keegi ei ole
Kirikus kasutu [15] .**

Niikaua, kui nad on ühe ja sama
müstilise ihu liikmed, peavad ja
saavad kristlased üksteist pühaduse
saavutamises aitama, pühade

osaduse alusel, nagu me
Usutunnistuses lausume. See viitab
asjaolule, et kõik usklikud osalevad
magnalia Dei 's, Jumala rikkuses,
mida meile kingitakse usus,
Sakramentides ja erinevates
vaimsetes andides. Teisest küljest,
«tähendab see väljend ka ühtsust
pühade isikute (*sancti*) vahel, niisis
nende vahel, kes on surnud ja
ülestõusnud Kristuse kaudu
ühenduses» [16] : need on pühakud,
kes on taevas, hinged, kes
puhastustules viibivad ja need, kes
maapeal veel sisemise elu lahinguid
peavad. Kõik me oleme üks pere,
jumalalaste pere Pühima
Kolmainsuse auks. Kas me
hoolitseme nende perekondlike
sidemete eest?

Püha Josemaria tundis suurt
lohutust, kui ta neid usutõdesid
vaatles, sest sellest tulenevalt ei pea
ükski ristitu üksi olema, ei oma
vaimses võitluses, ega materiaalses

raskustes. Üks Tee raamatu punkt annab sellele kinnitust: ***Pühakute osadus – kuidas seda sulle seletada? Sa tead, mis on vereülekanne keha jaoks? Niisiis, seesama on pühakute osadus hinge jaoks [17]*** . Ja mõni rida hiljem jätkab ta: ***Sul on lihtsam täita oma kohust, kui mõtled oma vendade abile ja sellele, mille jätad neile andmata, kui sa ei ole ustav [18]*** .

Kogugem julgust, minu tütreid ja pojad. Isegi siis, kui me eksima peaksime, isegi siis, kui me vahel ennast nõrgana ja jõutuna tunneme – Jumala armu abiga on alati võimalik pühaduse teed uuesti ette võtta. Meid ümbritseb suur pühakute hulk, need on inimesed, kes on truud Jumalale ja oma siseelus ikka ja jälle uuesti alustavad.

Teisest küljest ei ole vaja teha muud, kui oma silmad Taeva poole tõsta. Ka Suurpüha, mida me 15. augustil

tähistame, Neitsi Maarja ihu
Taevassevõtmine kingib meile selle
imelise teadmise, Kristust kui
vahendajat usaldades, kes alati
Jumala ees meie eest välja astub
[19] . Millist lohutust ja
kindlustunnet annab meile Ema
vaatlemine, kes alati ja igavesti
hoolitseb kristlaste ja kõigi inimeste
päästmise eest! Maarjas on Kirik oma
täiuslikkuse juba saavutanud,
seepärast on ta plekitu ja kortsudeta
[20] . Meie, kes me usume
Kristusesse, peame veel võitlema ja
täielikult pattudest hoiduma, et
võiksime võita lahingud pühaduse
eest. Seepärast ülendagem oma
südamed Maarja poole, kes on kõigi
äravalitute jaoks kõigi vooruse
eeskuju [21] . Otsigem tema juures
pelgupaika kõigis Kirikuga seotud
pahandustes ja sekeldustes ja meie
isiklikes raskustes. ; **Hüüa valjusti –
EMA! Hüüa valjusti! Ta kuuleb
sind, ta näeb sind ehk ohus olevat,
ja tema – sinu Püha Ema – pakub**

***sulle oma Poja armu läbi emalikku
abi, oma armastavat õrnust: ja sa
saad julgust uueks võitluseks [22] .***

Tõusku see palvehüüe kõigist
maailma äärtest jõuliselt Taeva
poole, kui me selle kuu 15. Päeval
uuendame Opus Dei pühitsemist
Maarja armastusväärsele südamele.
Tihedalt palve kaudu ühendatuna
palume me Jumalalt tema headuses
kõiki arme, mida maailm, Kirik ja
igaüks meist vajab.

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie Isa

+ Javier

Sitio da Aroeira, 1.08.2013.a.

[1] Paavst Frantsiskus, Entsüklika
Lumen fidei, 29.6.2013, Nr. 38.

[2] *Sama .*, Nr. 40.

[3] Püha Josemaria, *Kiri 9.01.1932*, Nr. 91.

[4] Benediktus XVI, Apost. Kiri *Porta fidei*, 11.10.2011, Nr. 13.

[5] Cfr. *KKK*, Nr. 781-810.

[6] 1 *Pe* 2, 9.

[7] Püha Josemaria, Jutlus *Lojaalne Kirikule*, 4.06.1972.

[8] Cfr. *Mt* 13, 24-30; 47-50.

[9] Püha Josemaria, Jutlus *Lojaalne Kirikule*, 4.06.1972.

[10] *Sama*.

[11] Paul VI., Pidulik Usutunnistus (*Jumalarahva Credo*), 30.06.1968, Nr. 19.

[12] *Ibid*.

[13] Pavst Frantsiskus, Jutlus Üldaudientsil, 19.06.2013.

[14] *Sama* .

[15] Paavst Frantsiskus, Jutlus
Üldaudientsil, 26.06.2013.

[16] *Katoliku Kiriku Kompendium*, Nr.
195.

[17] Püha Josemaria, *Tee* , Nr. 544.

[18] *Sama* ., Nr. 549.

[19] Cfr. *Hbr* 7, 25.

[20] Cfr. *Ef* 5, 27.

[21] Vatikani II Kirikukogu, Dogm.
Konst. *Lumen géntium*, Nr. 65.

[22] Püha Josemaria, *Tee* , n. 516.